

Estratègies

La producció d'un estudi està sempre definida per una sèrie de repeticions i de diferenciacions. Una repetició excessiva porta a l'esclerosi i a la inflexibilitat, i no permet treure'n partit de les oportunitats que presenten els nous contextos per ampliar així els potencials genètics. Si es produeix una diferenciació excessiva, la coherència interna de l'obra es dilueix en els condicionants externs i se subordina a una situació concreta, purament local. **Ha d'existir un equilibri entre repetició i diferenciació**, si més no en nom de l'operativitat d'un estudi. L'operativitat no consisteix únicament en la capacitat d'adaptació, de modelar-se a condicions canviants, sinó també en el control de certs processos. I aquest control augmenta amb la repetició. Tècniques, protocols, encaixades de mà... Tot això millora amb l'exercici professional, ja que certes pràctiques tenen més èxit que d'altres. Intentem identificar les repeticions que es produeixen a la nostra obra, i és per aquest motiu que adoptem el format d'una classificació. És en aquestes repeticions on provem d'identificar la consistència de la producció, construir una mena d'empremta, un ADN de l'estudi. Volem veure el resultat d'aquests anys no únicament com una sèrie d'experiments, definits per condicionants concrets, sinó com un repertori conseqüent d'**espècies arquitectòniques que poden proliferar, mutar i evolucionar** en els propers anys.